

Sygn. akt V CSK 138/21

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa G. P.

przeciwko L. C.

o zapłatę,

oraz z powództwa wzajemnego L. C.

przeciwko G. P.

o zapłatę

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 czerwca 2021 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej - powódki wzajemnej

od postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 28 września 2020 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odrzuca skargę kasacyjną

2) oddala wniosek G. P. o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w (...) zaskarżonym postanowieniem z dnia 28 września 2020 r. oddalił wniosek L.C. o podjęcie zawieszonego postępowania (omyłkowo określając ją jako powódkę - pozwaną wzajemną, skoro, wnosząc powództwo wzajemne stała się pozwaną - powódką wzajemną, uchybienie to jednak pozostaje bez wpływu na treść rozstrzygnięcia) oraz umorzył postępowanie apelacyjne. W uzasadnieniu wskazał, że w toku postępowania apelacyjnego na rozprawie w dniu 26 lutego 2020 r. zawieszono postępowanie apelacyjne na zgodny wniosek stron i do dnia 24 września

2020 r. nie wpłynął wniosek o jego podjęcie. Sąd ten wskazał, że - zgodnie z art. 182 § 1 pkt 2 k.p.c. - sąd umarza postępowanie zawieszone na zgodny wniosek stron, jeżeli wniosek o podjęcie postępowania nie został zgłoszony w ciągu sześciu miesięcy od daty postanowienia o zawieszeniu postępowania. Zdaniem Sądu drugiej instancji, taka sytuacja zaszła w niniejszej sprawie, a ponieważ wniosek o podjęcie postępowania wpłynął po upływie 7 miesięcy od dnia jego zawieszenia, jako bezskuteczny podlegał oddaleniu.

Skarżąca pozwana (powódka wzajemna) L.C. wniosła skargę kasacyjną od powyższego postanowienia, powołując się na jej oczywistą zasadność jako przyczynę kasacyjną. Oczywista zasadność skargi uzasadniona jest rażącym naruszeniem przez Sąd Apelacyjny przepisów postępowania, w tym art. 182 § 1 pkt 2 k.p.c. w związku z art. 15zss ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020 r., poz. 374). Naruszenie to polega na przyjęciu, że zaistniała podstawa do umorzenia postępowania w związku ze złożeniem przez skarżącą wniosku o podjęcie zawieszonego postępowania po upływie 6-miesięcznego terminu, mimo, że termin ten w istocie nie upłynął, gdyż w okresie od dnia 31 marca 2020 r. do 24 maja 2020 r. terminy procesowe, z uwagi na stan epidemii, na mocy przywołanej ustawy, były zawieszone i nie biegły.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarżąca pismem z dnia 23 września 2020 r. (k. 938 + koperta) wniosła o podjęcie postępowania uprzednio zawieszonego w dniu 26 lutego 2020 r. na podstawie art. 178 k.p.c. (k. 936 i n.). W takiej sytuacji Sąd Apelacyjny byłby uprawniony do umorzenia postępowania apelacyjnego, gdyby nie wskazana przez skarżącą podstawa prawna, tj. art. 15zss ust. 1 pkt 1 powyższej ustawy z dnia 2 marca 2020 r., zgodnie z którym w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID bieg terminów procesowych i sądowych w postępowaniach sądowych, w tym sądownoadministracyjnych, nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na ten okres. Regulacja ta obowiązywała od dnia 31 marca 2020 r. do dnia 24 maja 2020 r.; przy czym była to niedziela, więc w praktyce do dnia 25 maja 2020 r. Według art. 68 ust. 7 ustawy z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz.U. z 2020 r., poz. 875 z późn. zm., co ważne z dnia 15 maja 2020 r.), terminy w postępowaniach, o których mowa w art. 15zss ustawy zmienianej w art. 46, których bieg uległ zawieszeniu na podstawie art. 15zss tej ustawy, będą dalej po upływie 7 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy; zgodnie z art. 46

pkt 20 tej nowelizacji w ustawie z dnia 2 marca 2020 r. wprowadzono zmiany polegające na uchyleniu art. 15zsr i art. 15zss; wreszcie wedle art. 76 nowelizacji ustawa weszła w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkami, które nie odnoszą się do niniejszej sprawy. Wobec wstrzymania terminów na wyżej wskazany okres, złożenie wniosku o podjęcie zawieszonego postępowania w dniu 23 września 2020 r. było uprawnione i nie powinno skutkować umorzeniem postępowania. Skarżąca ma zatem rację, zarzucając naruszenie przytoczonych przepisów.

Zauważyć jednak należy, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest stanowisko, według którego postanowienie sądu drugiej instancji o umorzeniu postępowania apelacyjnego, w przeciwieństwie do postanowienia umarzającego postępowanie w sprawie jako całości, nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną, co dotyczy zarówno procesu, jak i postępowania nieprocesowego (postanowienie SN z dnia 19 czerwca 2020 r., sygn. akt II CSK 70/20, www.sn.pl, zob. też powołane w jego uzasadnieniu orzecznictwo oraz mające zastosowanie w niniejszej sprawie motywy bez potrzeby ich powielania). Właściwym środkiem zaskarżenia takiego postanowienia jest zażalenie.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną jako niedopuszczalną.

Zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek G. P. o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego podlega oddaleniu bowiem w piśmie tym, wniesiona zresztą po upływie ustawowego terminu, strona domagała się jedynie oddalenia skargi. Zawarte zatem w tym piśmie wnioski i twierdzenia okazały się nieprzydatne na obecnym etapie postępowania.

ke